

Debattartikel från Arbetsmarknadsdepartementet, Kulturdepartementet, Statsrådsberedningen, Utbildningsdepartementet

Det är allas plikt att stå upp mot antisemitism

Publicerad 13 september 2021

Hatet mot judar är ett gift i vårt samhälle. Antisemitiska hatbrott och incidenter blir vanligare, både i Sverige och i övriga världen. Det är skrämmande och kräver att vi agerar. Varje form av rasism ska bekämpas.

Förintelsen är den yttersta konsekvensen av hatet mot judarna. Vi har en plikt att säkerställa att vittnesmålen om folkmorden som nazisterna och deras allierade gjorde sig skyldiga till aldrig går förlorade.

Om precis en månad samlas representanter från åttio länder och internationella organisationer i Sverige för att delta vid Remember ReAct – Malmö internationella forum för hågkomst av Förintelsen och bekämpande av antisemitism, som regeringen tagit initiativ till.

Grunden för arbetet med hågkomst och mot antisemitism finns sedan tidigare, bland annat i Stockholmsdeklarationen från år 2000.

Nu behövs konkreta åtaganden. Ledarna för de länder, organisationer och företag som bjudits in har uppmanats att presentera sådana i Malmö. Regeringen har avsatt 95 miljoner kronor i budgetpropositionen 2022 för det Sverige åtar sig.

Sverige kommer att göra följande åtaganden:

Bevara och föra vidare minnet av Förintelsen.

- Den 1 juli 2022 ska Sveriges museum om Förintelsen ta emot sina första

besökare.

Främja utbildning och forskning om Förintelsen och antisemitism och andra former av rasism.

- Skolverket ges resurser för och uppdrag att i samarbete med Forum för levande historia arbeta med demokratistärkande insatser i skolan, folkbildningen och inom annan utbildning för vuxna med syfte att motverka antisemitism och andra former av rasism.
- Regeringen föreslår att 12 miljoner kronor per år i forskningsmedel ska fördelas av Vetenskapsrådet till och med 2026. Utifrån Vetenskapsrådets kartläggning av svensk forskning om Förintelsen och antisemitism, som inkluderar bland annat folkmordet på romer och antiziganism, ska Vetenskapsrådet lämna rekommendationer till regeringen om hur de nya forskningsmedlen ska fördelas.

Bekämpa rasism – online och offline.

- Skräddarsydda åtgärdsprogram mot antisemitism, antiziganism, islamofobi, afrofobi och rasism mot samer ska tas fram.
- Polismyndigheten ges i uppdrag att fortsatt utveckla och förbättra arbetet för att bekämpa hatbrott och andra brott som hotar demokratin.
- Totalförsvarets forskningsinstitut får i permanent uppdrag att genomföra kartläggningar av rasistiska uttryck i digitala miljöer och analysera de våldsbejakande extremistiska budskap som sprids.
- Organiserad rasism och stöd åt organiserad rasism ska kriminaliseras. En parlamentarisk kommitté som förutsättningslöst ska undersöka möjligheterna till en tydligare kriminalisering av förnekelse av Förintelsen ska tillsättas.

Främja judiskt liv, stärka arbetet för romsk inkludering och förstärka det civila samhällets säkerhet.

- En utredning om främjande av judiskt liv i Sverige ska tillsättas och strategin för romsk inkludering förstärks och ges permanent finansiering. Språkcentrum för Jiddisch och Romani chib ska inrättas.
- Statsbidraget för säkerhetshöjande åtgärder till organisationer inom det civila samhället, bland annat trossamfund, förstärks kraftigt.

Hatet mot judar finns i vår historia, i högerextrema grupper, i delar av vänstern och i islamistiska miljöer. Vi ser antisemitism hos vuxna och barn

som flytt till Sverige från länder där judehat präglar skolundervisning och statlig propaganda. Vi ser konspirationsteorier i sociala medier och hur minnet av Förintelsen förvanskas och exploateras för politiska ändamål.

Antisemitism går hand i hand med antiziganism och andra former av rasism. Alla dessa uttryck för hat hotar det öppna samhället och principen om alla människors lika värde. Vi står inte tysta och passiva inför det hotet.

Malmö och Skåne har en speciell historia kopplad till Förintelsen. Judar som flydde över Öresund under andra världskriget kom hit. Det var här Folke Bernadottes vita bussar med överlevande från koncentrationslägren togs emot.

I dag är Malmö hem för många religioner och kulturer. Precis som i andra städer finns här antisemitism. Men det är inte antisemitismen som utmärker Malmö, utan modet och viljan att bekämpa den och andra former av rasism.

Genom att minnas de som mördades i Förintelsen, vad de hette och det vi vet om deras liv, gör vi motstånd mot hatet.

Vi lyssnar till dem som överlevde. Vi bygger institutioner för att försvara minnet. Och vi lovar varandra att aldrig bli avtrubbade och acceptera antisemitism och rasism som något normalt.

Var och en av oss har ett ansvar för att markera mot hat och rasism. Gör din plikt. Bidra med din del. Stå på rätt sida av historien.

Stefan Löfven, statsminister (S)

Märta Stenevi, jämställdhets- och bostadsminister (MP)

Anna Ekström, utbildningsminister (S)

Amanda Lind, kultur- och demokratiminister (MP)

Regeringskansliet

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utbildningsdepartementet

Debattartikel med anledning av Forum För Levande Historias rapport om antisemitism i Sverige

Publicerad 08 juni 2021

Debattartikel av utbildningsminister Anna Ekström och kultur- och demokratiminister Amanda Lind i Expressen 7 juni.

I veckan publicerade Forum För Levande Historia en rapport som visar på ett minskat stöd i befolkningen för antisemitiska föreställningar. Rapporten gör att vi kan vara försiktigt positiva när det kommer till utvecklingen av attityder i befolkningen generellt. Samtidigt visar den att 5 procent hyser antisemitiska attityder med starkare intensitet och här är minskningen bara en procentenhet, jämfört med 2005. Antisemitism utgör alltså ett allvarligt samhällsproblem i Sverige. Dessutom visar rapporter om antisemitiska hatbrott (BRÅ 2019) och om "skolgårdsrasism" (Malmö stad 2020) på allvarliga problem. Risken för hatbrott kan öka även om attityderna i samhället i stort förbättras.

Hatet mot judar finns i vår historia, i högerextrema grupper, i vissa vänsterextrema miljöer och i islamistiska miljöer. Vi ser antisemitism hos vuxna och barn som flytt till Sverige från länder där judehat präglar skolundervisning och statlig propaganda. Men resultatet från rapporten visar att antisemitiska attityder förekommer i flera olika delar av befolkningen – inklusive i majoritetsbefolkningen – i alla dess former och oavsett ursprung och måste motverkas med alla tillgängliga medel.

Forskarna bakom rapporten påpekar att ökad uppmärksamhet på problem som rör antisemitism och rasism kan ha lett till en ökad medvetenhet i frågan, och att kunskapshöjande satsningar om antisemitism och rasism liksom om Förintelsen och andra folkmord kan ha haft viss inverkan.

Regeringen vidtar många åtgärder mot antisemitism och för ökad säkerhet, Kampen mot antisemitismen och hågkomst av Förintelsen är ämnen vid Malmö internationella forum för hågkomst av Förintelsen och bekämpande av antisemitism – Remember ReAct som regeringen står värd för. Ett museum för att bevara och föra vidare minnet av Förintelsen ska inrättas nästa år. Till Malmöforumet, som äger rum i oktober, har statsminister Stefan Löfven bjudit in 50 stats- och regeringschefer, forskare, experter och civilsamhälle.

Genom Malmöforumet vill regeringen verka för att alla deltagare förbinder sig att genomföra konkreta åtgärder för att främja hågkomst av Förintelsen och för att bekämpa antisemitism, antiziganism och andra former av rasism. Som en del i förberedelserna inför Malmöforumet gör regeringen förstärkta utbildningsinsatser om Förintelsen, antisemitism, antiziganism och andra former av rasism.

Skolan ska vara en mötesplats som präglas av respekt, där barn med olika bakgrunder både lär sig tillsammans och växer upp tillsammans. I svenska skolor får barn aldrig behandlas illa på grund av religion eller etnisk tillhörighet, och om så ändå sker ska det leda till omedelbara konsekvenser. Det finns stöd att få för den rektor eller lärare som måste agera mot exempelvis antisemitism i skolan - stöd som tagits fram av bl.a. Skolverket, Forum för levande historia, Statens medieråd och Segerstedtinstitutet.

Slutligen vet vi att det finns en utmaning med hot och trakasserier mot föreningar och samfund i hela landet, inte sällan med antisemitiska eller andra typer av rasistiska förtecken. Regeringen arbetar med åtgärder för att stärka civilsamhällets organisationer, inom bland annat ramen för handlingsplanen Till det fria ordets försvar och inom kraftsamlingen Demokrati 100 år. Kampen mot antisemitism och andra former av rasism måste föras av många, hela tiden och överallt - i Malmö, i Stockholm och i hela vårt land. Vi har alla ett ansvar för att stå upp för allas lika värde och för våra medmänniskor.

Anna Ekström, utbildningsminister

Amanda Lind, kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

100 nya åtgärder – för att förbättra ungas framtid

Publicerad 23 mars 2021

Debattartikel av Amanda Lind, kultur- och demokratiminister med ansvar för ungdomsfrågor, i Göteborgs-Posten den 23 mars 2021.

Efter det här året är det lätt att förstå att unga har en bister syn på framtiden, vilket vi som politiker har ett stort ansvar att förändra. Därför presenterar regeringen nu ett handlingsprogram med över 100 insatser för att stärka den psykiska hälsan, förbättra likvärdigheten i skolan och satsa på jobb för unga, skriver Amanda Lind (MP), kultur- och demokratiminister.

Alla minns hur det är att vara ung men alla vet inte hur det är att vara ung i dag. De orden får en ny betydelse i den pandemi vi fortfarande är mitt uppe i. En av vår tids största kriser, som påverkar hela samhället och många människors liv på dramatiska sätt. Redan innan pandemin stod vi och världen inför stora utmaningar med skenande klimatförändringar, växande antidemokratiska krafter och ekonomiska klyftor som syns i barns uppväxtvillkor. Efter det här året är det lätt att förstå att unga har en bister syn på framtiden, något vi som politiker har ett stort ansvar att förändra. För mitt under den här krisen växer dagens unga upp och det är för dem och morgondagens barn och ungdomar vi måste skapa något bättre och ge hopp om en hållbar värld.

Riksdagens mål slår fast att alla ungdomar ska ha goda levnadsvillkor, makt att forma sina liv och ha inflytande över samhällsutvecklingen. I den skrivelse som nu lämnas till riksdagen följer regeringen upp det ungdomspolitiska målet, redovisar ett handlingsprogram och slår fast framtida prioriteringar för ungdomspolitiken.

Unga i Sverige har i många fall goda levnadsvillkor och en stor andel unga

har makt att forma sina liv, även om det finns mer att göra för att nå målet. Fortfarande finns det grupper av unga med betydligt sämre levnadsvillkor och ungdomar i områden med socioekonomiska utmaningar har ofta sämre uppväxtvillkor och livschanser. Vi kan också se hur unga med funktionsnedsättning och unga hbtq-personer har sämre förutsättningar att uppnå makt att forma sina liv.

I skrivelsen redovisas ett handlingsprogram med över 100 insatser för de kommande åren för att stärka den psykiska hälsan, förbättra likvärdigheten i skolan och satsa på jobb för unga.

Trots det omfattande arbete som görs kommer det att krävas hårt arbete framöver. Pandemin kommer lämna stora konsekvenser efter sig för en hel generation. För unga har den påverkat både studier och möjligheten till arbete och den har också betytt att fritid och sociala kontakter begränsats. Redan befintliga utmaningar för unga som ökande psykisk ohälsa, brist på makt och inflytande och ökade klyftor riskerar att förvärras.

För att stärka det långsiktiga arbetet med ungdomspolitik presenterar regeringen därför fyra nya prioriteringar. De är följande:

1. den psykiska hälsan bland unga ska öka;
2. ungas sociala inkludering och etablering på arbetsmarknaden ska öka
3. alla unga ska ha en meningsfull fritid,
4. alla unga ska vara delaktiga i samhällsbygget.

Vi behöver göra mer för att unga ska känna att politiken har lösningar på samhällsproblemen. Demokratin behöver ungas deltagande både som framtida beslutsfattare och som viktiga aktörer här och nu. Allt fler unga bedömer att de har möjlighet att påverka politiska beslut och intresset för politik är också högt. Samtidigt finns det fortfarande många unga som uppger att de har för bristande kunskaper för att kunna delta och utsatta grupper upplever att de lyssnas på i mindre utsträckning än andra unga. Här finns en enorm potential i att undanröja hinder och göra unga delaktiga i att lösa dagens och framtidens kriser. Ett viktigt steg inom det ungdomspolitiska handlingsprogrammet är en höjning av statsbidraget för barn- och ungdomsorganisationer där unga tillsammans förändrar sin egen och andras vardag.

Dagens unga ska inte bli en generation märkt av kriser. Därför krävs en ungdomspolitik som sätter ord på ungas utmaningar, möjliggör delaktighet och ökar deras inflytande. Den nya ungdomspolitiska skrivelsen och dess

handlingsprogram är en del i arbetet att ge unga en framtidstro.

Amanda Lind, kultur- och demokratiminister med ansvar för ungdomsfrågor

Debattartikel från Kulturdepartementet

Hatet mot samer måste bekämpas

Publicerad 09 februari 2021

Debattartikel av de norska, svenska och finska ministrarna med ansvar för samepolitik Linda Hofstad Helleland, Amanda Lind och Anna-Maja Henriksson tillsammans med Aili Keskitalo, sametingspresident, Per-Olof Nutti, styrelseordförande Sametinget Sverige och Tuomas Aslak Juuso, sametingets ordförande i Finland i ETC den 5 februari 2021.

Samerna är erkända som folk och urfolk med egen kultur, eget samhällsliv och egna språk. Vi har många olika kulturer och olika språk inom våra länder vilket berikar oss alla. Vi ser därför med oro på att samer utsätts för hot, hat och trakasserier. Detta kan vi inte acceptera, skriver ministrar från Sverige, Norge och Finland tillsammans med representanter för de samiska parlamenten.

Efter att Högsta domstolen i Sverige meddelat dom i Girjasmålet har hot, hat och våld förekommit i Sápmi. Samer har bland annat utsatts för dödshot och renar har plågats och dödats.

I Nordnorge har det förekommit flera allvarliga händelser och hets mot samer. Så sent som den 6 december 2020 skrev tidningen Nordlys om en ung flicka som blev trakasserad på bussen för att hon talade samiska.

I Finland förekommer ofta hatretorik i sociala medier men hatretorik förekommer också i andra medier. Hatretoriken förekommer särskilt i samband med att frågor om samiska rättigheter diskuteras och försök görs för att tysta samer.

Vi ser också att urfolk globalt i allt högre grad utsätts för trakasserier och intolerans, särskilt när de försvarar och utövar sina rättigheter till land och

naturresurser. Samerna är utsatta när de utövar sina rättigheter som urfolk och uttrycker sin samiska identitet. Det är oroväckande att det i samhället sker en normalisering av hot och hat riktat mot samer.

Hatfulla yttringar kan få allvarliga konsekvenser för enskilda personer, grupper och hela samhället. Många samer upplever hatfulla yttringar på skolgården, på gatan, på internet, i sociala medier och i nättidningars kommentarsfält. Hot och hat påverkar även de som inte blir direkt utsatta. Unga samer läser hur vuxna män och kvinnor uttrycker sig i sociala medier och kan rentav bli rädda för att uttrycka sin samiska identitet och inte vilja delta i den offentliga debatten. Hot och hat har därför en negativ inverkan på samiska språk och utvecklingen av samisk kultur, som fortfarande är i en sårbar situation.

En annan aspekt är vardagsrasismen, uppdelningen i ”vi” och ”dem” och negativa samtal i vardagen om samer och den samiska kulturen.

Hets och hatfulla yttringar påverkar både individers och hela folkgruppers identitet och självkänsla. När man ständigt blir utsatt för hets på grund av sin etniska tillhörighet blir det svårare att visa vem man är. Under de senaste decennierna har mångfalden i samhället uppmuntrats. Mångfalden har ett värde för oss alla. Med den hårda tonen i dagens debatt riskerar vi att mångfaldens värden osynliggörs.

Våra demokratier ska ha utrymme för olika åsikter och debatter. Yttrandefriheten är en grundpelare i en demokratisk rättsstat men innebär inte att det ska vara fritt att hota och uttrycka hat mot sina medmänniskor. En normalisering av hot och hat är ett demokratiskt problem bland annat för att det inskränker allas rätt att delta i samhällsdebatten.

Som samhälle kan vi inte tolerera hot och hat riktat mot samer. Vi som samhälle kan inte vara likgiltiga – genom att låta hatfulla yttringar stå oemotsagda eller okommenterade. Som representanter för regeringarna och de tre samiska parlamenten i Sverige, Norge och Finland har vi ett särskilt ansvar att protestera och motverka hot och hat. Vi har alla ett ansvar att forma ett samhälle där alla kan visa vilka de är utan att behöva vara rädda för bli utsatta för hot och hat.

Våra tre länder vidtar nationella åtgärder inom området:

- Norge har en strategi mot uttryck för hat och en handlingsplan mot rasism och diskriminering på grund av etnisk tillhörighet och religion.

- Sverige har en nationell plan mot rasism, liknande former av fientlighet och hatbrott, där rasism mot samer lyfts fram specifikt.
- Finland utarbetar för närvarande ett handlingsprogram mot rasism och för goda relationer mellan befolkningsgrupper.

Ett ökat samarbete på nordisk nivå kan dra nytta av nationella erfarenheter och verka för gemensamma åtgärder. Vi anser att det särskilt är tre saker som kommer att vara viktiga i det fortsatta arbetet:

1. Norge, Sverige och Finland har inlett sannings- och försoningsprocesser. Processerna kommer bland annat bidra till att synliggöra historiska oförrätter och öka förståelsen för dagens situation för det samiska folket i de tre länderna. I det fortsatta arbetet ska vi ta lärdom av varandras erfarenheter.
2. Vi har också beslutat att verka för att kunskapsnivån vad gäller rasism och diskriminering, i historien och i nutid, ska höjas.
3. Samtidigt måste vi ge kraft och stöd åt de goda förebilder som tar ställning och arbetar mot hot och hat. Det finns många goda krafter som verkar för att historisk skam ska bytas mot stolthet och glädje.

Vägen framför oss är lång, men vi kan inte tillåta oss att misslyckas. Hot och hat riktat mot samer och minoriteter är inget som för våra länder framåt. Vi har inte nått ända fram förrän alla delar den insikten och alla kan vara stolta över sin kultur utan rädsla för att bli utsatt för hot och hat.

Linda Hofstad Helleland, Distrikts- och digitaliseringsminister, Norge

Amanda Lind, Kultur- och demokratiminister, Sverige

Anna-Maja Henriksson, Justitieminister, Finland

Aili Keskitalo, Sametingspresident

Per-Olof Nutti, Styrelseordförande Sametinget, Sverige

Tuomas Aslak Juuso, Ordförande Sametingets, Finland

Debattartikel från Arbetsmarknadsdepartementet, Kulturdepartementet

Regeringen underlättar för företagare att komma tillbaka efter krisen

Publicerad 23 juni 2020

Debattartikel publicerad i Svenska Dagbladet den 23 juni 2020 av arbetsmarknadsminister Eva Nordmark och kultur- och demokratiminister Amanda Lind.

Coronapandemin har en stor inverkan på ekonomin och arbetsmarknaden. Inte minst slår den hårt mot många egenföretagare som har små verksamheter med små marginaler. Regeringen och samarbetspartierna har vidtagit flera åtgärder för att stötta egenföretagare genom coronapandemin, bland annat i form av omställningsstöd, tillfälligt sänkta arbetsgivaravgifter och en tillfällig rabatt för fasta hyreskostnader i utsatta branscher.

Dessa åtgärder bidrar till att rädda många verksamheter. Men det finns också många egenföretagare som är verksamma i branscher där uppdragen nästan helt försvunnit, till exempel kultur- och mediesektorn.

Det är branscher där andelen fasta anställningar har blivit färre och där många är verksamma som frilansare med eget företag som anlitas av olika uppdragsgivare. När kulturlivet stannar av som en följd av att människor inte rör sig ute i samhället försvinner kulturskaparnas arbetstillfällen från en dag till en annan. När mediebranschens intäkter minskar på grund av att annonsmarknaden rasar, trots att efterfrågan på nyheter är rekordhög, blir uppdragen färre för dem som utför det journalistiska hantverket. Situationen ser liknande ut inom många andra sektorer.

Det är viktigt att våra trygghetssystem är utformade för att fungera för de förhållanden som råder på dagens arbetsmarknad. Arbetslöshetsförsäkringen behöver ge trygghet även till dem som inte har tillsvidareanställningar, såsom

egenföretagare, och visstidsanställda. Detta är en fråga som utredningen om en ny arbetslöshetsförsäkring för fler, grundad på inkomster, haft i uppdrag att se över. Utredningen har precis lämnat över sitt slutbetänkande.

Under coronapandemin har regeringen och samarbetspartierna förstärkt egenföretagares trygghet genom ett utökat statligt ansvar för sjuklönekostnader och tillfälliga lättnader inom arbetslöshetsförsäkringen. Utöver de generella förstärkningarna av arbetslöshetsförsäkringen har det även införts en utökad möjlighet att lägga företaget vilande. Det innebär att en företagare kan få arbetslöshetsersättning genom att lägga sitt företag vilande istället för att helt avveckla det. Vanligtvis behöver det gå minst fem år mellan sådana tillfälliga uppehåll för att en företagare ska kunna få arbetslöshetsersättning, men femårsregeln gäller inte för uppehåll i verksamheter som görs under 2020.

Nu tar vi nästa steg. Regeringen har beslutat att införa en ny tillfällig regel som gör det möjligt för företagare att uppbära arbetslöshetsersättning samtidigt som de genomför vissa begränsade åtgärder inom sitt företag för att möjliggöra snabbare uppstart när krisen vänder. Det kommer vara tillåtet att uppdatera webbplats eller sociala medier, och att upprätthålla begränsad kontakt med kunder och leverantörer, under förutsättning att dessa åtgärder syftar till att senare kunna återuppta verksamheten. Meningen är att egenföretagare snabbt ska kunna komma igång igen när krisen väl sjunker undan och situationen på arbetsmarknaden ljusnar.

Arbetslöshetsförsäkringen är en omställningsförsäkring. För att få a-kassa måste man stå till arbetsmarknadens förfogande och vara beredd att ställa om till ett annat arbete, det vill säga vilja och kunna ta ett jobberbjudande. Detta gäller givetvis även för de som nu får möjlighet att vidta vissa åtgärder inom företaget samtidigt som de får a-kassa.

Genom att göra vägen tillbaka kortare skapar vi bättre förutsättningar för att den som i dag förlorat sina kunder snabbare ska kunna komma igång och återigen ta uppdrag och bedriva näringsverksamhet när det värsta i krisen väl ligger bakom oss.

Debattartikel från Kulturdepartementet

Jag är inte nöjd förrän idrotten är jämställd

Publicerad 08 juli 2019

Debattartikel av kultur- och demokratiminister samt minister med ansvar för idrottsfrågorna Amanda Lind.
Publicerad i Aftonbladet den 7 juli 2019.

Vilken magisk mästerskapssommar vi har haft! Efter ett starkt slutspel och en fenomenal bronsmatch visar Sverige att vi fortsätter att vara ett fotbollsland att räkna med. Framgångarna i Frankrike är mer än bara magiska ögonblick. Vi firar inte bara en välförtjänt medalj utan något för en hel generation unga fotbollsspelare att se upp till och drömma om.

Det svenska idrottsundret är en berättelse om breddidrott. Om Sverige ska konkurrera internationellt måste alla känna sig välkomna. Och när vi lyckas ger det energi till en hel folkrörelse, med barn och ledare som inspireras till nya bragder.

Som idrottsminister i en feministisk regering vill jag kämpa för att alla oavsett kön, ska ha samma förutsättningar att idrotta. Både på bredd- och elitnivå. Det kan handla om tillgång till anläggningar och träningstider men också om tillgång till förebilder.

Därför ska vi säkerställa ett jämställt stöd till båda landslagen och den generation spelare som just nu är ute på bakgårdar och imiterar Asllanis passningar, Blackstenius mål och Lindahls räddningar.

Vi behöver drömmarna och förebilderna mer än någonsin. Aktiviteten bland barn och unga minskar och tjejer idrottar fortfarande betydligt mindre än killar. Ojämställd tillgång till idrott är en av idrottsrörelsens största utmaningar. Alla delar av det offentliga som stöttar idrotten på något sätt har ett ansvar att göra något åt det.

I Sverige är det Riksidrottsförbundet (RF) som fördelar de statliga pengarna till idrotten. Jag har en bra dialog med RF och är positiv till de förändringar de tidigare i år beslutade att göra för att fördela pengarna mer jämlikt och jämställt. Styrningen har tidigare varit för vag. Nu blir den skarpare och jag ser fram emot att följa upp arbetet med att se till att statens stöd till idrotten gynnar springande, tävlande och lekande barn lika mycket oavsett kön.

En annan viktig fråga i idrotten är sponsring. Statligt ägda Svenska spel sponsrar Svenska Fotbollförbundet med 40 miljoner om året. Numera fördelas pengarna lika mellan könen på bredd, ungdoms- och förbunds nivå. Nyligen tecknade Svenska spel ett nytt avtal med Damallsvenskan som är 60 procent större än det tidigare. Fler bör följa exemplet och sponsra jämställt.

Regeringen har varit tydlig med att man förväntar sig att alla statliga bolag aktivt ska arbeta med jämställdhet, inklusive sponsring, och fortsätter att följa arbetet noga för att säkra jämställd sponsring av idrotten.

Jag har inte träffat en enda representant för idrotten som inte tagit upp sina framgångar kring jämställdhet. Vi ser allt fler förbund som når målet om jämställd fördelning av ledare och allt fler positiva exempel på satsningar på damsidan som ger både sportsliga och kommersiella framgångar.

Men det finns områden där man aldrig kan nöja sig med att gå framåt innan man kommit hela vägen fram. Jämställdhet är ett sådant. Vi kan inte säga att det går bra bara för att flickorna och damerna fått det bättre än tidigare, om pojkarna och männen i samma klubb får helt andra möjligheter.

På samma sätt som landslaget under VM har utmanat sig själva och omvärldens förväntningar måste vi göra detsamma. Vi kan inte slå av på takten och slå oss för bröstet bara för att det går framåt.

Jag kommer att följa RF:s arbete noga och säga ifrån om det går långsamt. Och jag kommer använda de verktyg jag har för att drömmen om jämställd idrott ska bli verklighet. Det vill jag ska bli mitt arv som idrottsminister.

Debattartikel från Finansdepartementet, Kulturdepartementet

Journalistiken stärks i hela landet - nu sänks digitalmomsen

Publicerad 21 februari 2019

Debattartikel av finansminister Magdalena Andersson och kultur- och demokratiminister Amanda Lind publicerad i Aftonbladet den 21 februari.

Fri och oberoende journalistik i hela landet är en självklarhet i en stark demokrati. Den granskar, berättar vad som händer i närområdet och skapar möjlighet att vara delaktig i samhället. Det spelar ingen roll om det du läser är en papperstidning vid frukostbordet, ett digitalt magasin i plattan, eller morgontidningen på mobilskärmen på väg till jobb eller skola.

Det spelar heller ingen roll om det du läser är en tjock och tummad roman innan läggdags, en ljudbok på väg från jobbet eller en e-bok på läsplattan i hängmattan på semestern. Oavsett digitalt eller tryckt erbjuder det skrivna ordet läsoplevelser och kan öppna nya världar.

Länge har det funnits ett skattemässigt hinder för digitala alternativ att konkurrera på samma villkor som motsvarande tryckta tidningar och böcker. Fram till i höstas tillät inte EU:s regler Sverige att ha samma låga moms på det du läser digitalt som på det du läser på papper. Men nu kan en sänkning äntligen bli verklighet.

Sveriges regering har drivit på för att få bort den här begränsningen och sent i höstas nådde vi äntligen hela vägen fram i EU. För att sedan införa detta i Sverige krävs en lagändring och en sådan process tar viss tid. Det är därför glädjande att vi kan meddela att regeringen i dag fattat ett beslut som gör att ändringen kan träda i kraft den 1 juli 2019.

Runt om i vårt land är de lokala medierna en samlingspunkt för hela samhället. Journalistik är inte gratis. För lokal bevakning krävs journalister

som kan finnas på plats. Mediebranschens svårigheter präglas idag av den omställning som digitaliseringen innebär. Man kämpar med fallande upplagor, försäljning och annonsintäkter. Samtidigt som medieföretagen utvecklar sina digitala kanaler och söker vägar för att kunna ta betalt för redaktionellt material på nätet, så har momsfrågan försvårat. I början av året förstärktes presstödet och ett nytt mediestöd infördes. Tillsammans med den sänkta momsen så skapas nu möjlighet till mer lokal journalistik i hela Sverige.

Också för bokbranschen är digitaliseringen avgörande för att kunna sänka trösklarna till läsning och underlätta utgivningen av en bredd av litteratur. Möjligheten att läsa böcker digitalt, på en läsplatta, ladda ner eller streama en ljudbok, ökar tillgängligheten och ger dessutom förbättrade förutsättningar för personer med läsnedsättning att ta del av litteratur. De digitala böckerna får nu samma momsnivå som motsvarande tryckta böcker redan har.

Vår roll som politiker är att främja vår demokrati och värna yttrandefriheten. Ett sätt att göra det är att stärka förutsättningarna för litteraturen, för oberoende granskande journalistik och för en mångfald av medieperspektiv i hela landet. Nu tar vi ett viktigt steg framåt.